
Frans Snijders

673

talent ook zelfstandig ontwikkelden, leverden tafereelen, welke thans nog wereldberoemd zijn.

Frans Snijders was, na den Fluweelen Breughel, de oudste, en na Antoon van Dijck, de befaamdste van Rubens' medewerkers. Hij was zoon van den wijntavernier der vermaarde « Groote Bruyloftcamere, »¹ waarin de rampzalige Frans Floris zijn fortuin verbraste. De hospes van dit grootste drink- en smulhuis noemde zich Jan Snijders. Zijne wederhelft, die in hare befaamde keuken de fijnste vogels plukte en het smakelijkste wild aan het spit of in den oven stak, heette Maria Gijsbrechts. Hun wijnhuis, zoowel als hunne tafel, werd druk bezocht door onze kunstenaars. Zoo kwam het gewis, dat twee der zes kinderen van den tavernier Snijders neiging kregen voor het beoefenen der kunst. Het eene dezer kinderen was Michiel Snijders, die zich tot na 1661 « constschilder » noemde, doch geene werken naliet; het andere was onze Frans, die op 11 November 1579 over de doopvont der hoofdkerk werd geheven, en met wien wij ons alleen zullen bezig houden. Volgens den Liggere onzer Gilde werd de jongen ten jare 1593 leerling van den Helschen Breughel. Echter staat er onder zijn portret, door Antoon van Dijck geschilderd en door Jacob Neefs gegraveerd, dat hij ook lessen ontving van Hendrik van Balen. In 1602 werd Frans Snijders meesterschilder van Sint Lucasgilde; doch in 1608 bevond hij zich in Italië. Reeds den 26ⁿ September van dit jaar schreef de Fluweelen Breughel naar Milaan, dat zijn trouwe vriend, de schilder Frans Snijders, aldaar van Rome zou aankomen, en hij beval hem ten zeerste aan bij zijne bemiddelde kennissen. In de lente van het volgende jaar was

¹ Zie bladzijde 214.